

Ευρετή - Πλακιδιώτισσα με τα... πόδια

/ [Ενορίες](#)

Και το έθιμο καλά κρατεί από το 1850 μέχρι σήμερα 2018. Με τα πόδια μεταφέρουν κάθε χρόνο (κυρίως γυναίκες) την Εικόνα της Παναγίας, από την Εκκλησία της Ευρετής, στον Ιερό Ναό της Παναγίας της Πλακιδιώτισσας στην Καλλιμασιά για την Εορτή των Εισοδίων της Θεοτόκου (την ημέρα δηλαδή που αφιερώθηκε και δόθηκε από τους γονείς της η Παναγία μας στο Ναό και στο Ζαχαρία εισερχόμενη στα Άγια των Αγίων, προοιωνίζοντας έτσι την είσοδο της Ανθρωπότητας στη Ζωή και την Ανάσταση και στην Ουράνια Βασιλεία, με τον Ερχομό, τη Θυσία και την Ανάσταση του Χριστού) που γιορτάζεται σήμερα 21 Νοεμβρίου και αποτελεί για το χωριό της Καλλιμασιάς πολύ-πολύ σπουδαία τοπική εορτή και μάλιστα τοπική αργία.

Για την ιστορία του εθίμου και τη μεταφορά της Εικόνας κάθε χρόνο οδοιπορικώς αυτή τη μέρα των Εισοδείων, που όπως φαίνεται το ζήτησε η ίδια η Παναγία σε όνειρο που παρουσιάστηκε στις τρεις αδελφές που έχτισαν την Παναγία την Ευρετή στο Βαρβάσι (η οποία είναι, ας πούμε, "θυγατρική" της Παναγίας της Πλακιδιώτισσας της Καλλιμασιάς) μίλησε ο Πατέρας Γεώργιος Κωνσταντίνου, τόσο στο Κήρυγμά του κατά τον Προεόρτιο Εσπερινό στην Παναγία την Πλακιδιώτισσα, όσο και σε σχετική συνέντευξη του στην Αλήθεια TV μετά το πέρας του Εκκλησιασμού. Για το έθιμο αυτό μίλησαν επίσης νέοι και ηλικιωμένο που ασχολήθηκαν με την προετοιμασία του δείπνου (Τράπεζα Αγάπης) που τίμησαν όλοι μετά τον Εσπερινό. Το έθιμο αυτό είναι πολύ αγαπητό στην Καλλιμασιά και ο κόσμος το διατηρεί με πολλή χαρά κάθε χρόνο.

Η μικρή και όμορφη κοινωνία της Καλλιμασιάς αυτή τη μέρα κλείνει και τα Σχολεία της και οι μαθητές συμμετέχουν στη Θεία Λειτουργία και τα γύρω δρώμενα, χαίρονται τη γιορτή μαζί με τους γονείς τους και το Χωριό και μοιράζονται στο ίδιο τραπέζι τους λουκουμάδες που προσφέρονται με τον "επίλογο" της γιορτής και το ρεβυθοπίλαφο, τις ελιές, την ταραμοσαλάτα, το ψωμί, το κρασί και τα ψάρια που ετοιμάζουν και φέρνουν όλοι μαζί για το δείπνο της Παραμονής και συμμετέχουν άπαντες μετά τον Προεόρτιο Εσπερινό.

Κάτι τέτοιες συνήθειες κρατούν ζωντανή τη φυσιογνωμία, το ήθος και τη δύναμη των κοινωνιών...τόσο απλά (όπως λέει και το τραγούδι)..." να μας έχει ο Θεός γερούς πάντα ν' ανταμώνουμε...", να βλέπουμε ο ένας τον άλλο, να τα λέμε, να γνωριζόμαστε καλά-καλά, να προσπαθούμε μαζί.

Πηγή: Alithia.gr

